

ленъ вѣтръ опѣваше неговитѣ шумни поли. Деньтъ още отъ сутринѣта бѣ облаченъ. Въ този мигъ, когато знамето бѣ издигнато, вѣтрътъ се обърна въ буря.

Въ сѣщия мигъ дълга ослѣпителна огнена линия излжкатуши въ облацитѣ и оглушителна гърмотевица разтърси земята. Силенъ и благодатенъ дъждъ поройно падна по полето, напои нивитѣ, поръси знамето и окжпа опълченцитѣ. Това бѣ свето тайно кръщение. Всички се прекръстиха и промълвиха: презъ буря, презъ умиване и грѣмъ за новъ свободенъ животъ!

Главнокомандващиятъ поздрави опълченцитѣ съ знамето, което се отнесе и предаде на 3-та дружина подъ командата на подполковникъ Калитинъ.

Безъ да се гледа на дъждъ и калъ, опълченцитѣ минаха покрай великия князь въ чудна стѣпка и бодъръ духъ. Следъ това тѣ бѣха разпустнати за почивка. Народътъ се размѣси съ опълченцитѣ. Запищѣха гайди, за-свириха кавали, цигулки, забумтѣха тѣпани. Всички за-смѣни — народъ, редници и офицери завиха кръшни хора.

На 7 май всички опълченци бѣха извадени на полето. Генералъ Столѣтовъ обиколи всички, прегледа ги и каза: „Братци опълченци! Рускитѣ войски още се редятъ покрай Дунава. Избиратъ бродъ за минаване. За насъ е нужно да се обучимъ по-добре, защото боеветѣ съ турцитѣ не сж лесни. Трѣбва всички да сте готови да яздите конъ, да стреляте добре, да нападате по редъ и команда. Доброто обучение дава сила на добритѣ юнаци. Следъ 20 дневно обучение и ние ще трѣгнемъ за Дунава“.

Рускиятъ царъ при опълченцитѣ

Обучението бѣ усилено и редътъ строгъ. Намѣриха се, обаче, опълченци, на които не се хареса строгия редъ. Научени, като комити и хжшове, да скитатъ по планинитѣ свободно и да вършатъ каквото искатъ,